

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ Й ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА
ЖУРНАЛІСТИКИ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ Й СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА
ЖУРНАЛІСТИКИ

МЕДІАПЛАТФОРМА «ВГОРУ»: ІСТОРІЯ, СТРУКТУРА, КОНТЕНТ

Кваліфікаційна робота (проект)

на здобуття ступеня вищої освіти «магістр»

Виконав: студент 2М курсу 261 групи
Спеціальності 061 Журналістика
Освітньо-професійної програми «Журналістика»

Жевнеров Іван Сергійович

Керівник: кандидат філологічних наук, доцент
Загороднюк В. С.

Рецензент: кандидатка філологічних наук, старша
викладачка кафедри журналістики, реклами та
зв'язків з громадськістю, Вінницького державного
університету ім. М. Коцюбинського, Цепкало Т. О

Херсон – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ МЕДІАПЛАТФОРМА ТА НЕЗАЛЕЖНЕ ЗМІ.....	5
1.1 Медіаплатформи як новий вид взаємодії ЗМІ зі своєю аудиторією.....	5
1.2. Незалежні ЗМІ та їх необхідність для розвитку суспільства.....	8
1.3. Незалежні ЗМІ в Україні.....	10
РОЗДІЛ 2. ІСТОРІЯ НЕЗАЛЕЖНОГО ВИДАННЯ «ВГОРУ».....	111
2.1. «Вгору» – від заснування до переходу в онлайн.....	11
2.2. Агентство журналістських розслідувань.....	20
РОЗДІЛ 3. СТРУКТУРА ТА КОНТЕНТ ОНЛАЙН ВИДАННЯ «ВГОРУ».....	27
7	
3.1. Загальний аналіз видання.....	27
3.2. Новини та розслідування.....	28
3.3. Авторська колонка.....	33
3.4. Спецпроекти видання «Вгору».....	35
3.5. «Перерва на каву» «Історії» та «Послуги».....	38
ВИСНОВКИ	422
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	466
ДОДАТКИ.....	51
Додаток А. Кодекс академічної доброчесності.....	51

ВСТУП

Незалежні видання в Україні є рідкісним явищем. Більшість ЗМІ в наш час належать до однієї з ряду медіа груп, підконтрольним олігархам, що в тій чи іншій мірі впливає на контент цих мас медіа. Особливо цінними є ті видання й платформи, що цінять свою незалежність й примудряються виживати в умовах агресивної відсутності чесної конкуренції поміж ЗМІ. Одним з таких засобів масової інформації є медіаплатформа «Вгору».

Актуальність обраної теми дослідження зумовлена ростом успішності й впливовості унікальної для свого регіону незалежної медіаплатформи «Вгору», єдиного громадсько-політичного видання, що з 2010 року власними силами веде розслідувальницьку журналістську діяльність, за допомогою створеного на базі видання «Вгору» агентства журналістських розслідувань («АЖУР»). Незалежне онлайн-видання «Вгору» є активним учасником суспільно-політичного життя міста Херсона та його області протягом останніх дев'ятнадцяти років.

Мета дослідження розглянути шлях створення й розвиток успішного незалежного ЗМІ, його структуру й наповнення на прикладі медіаплатформи «Вгору».

При виконанні кваліфікаційної роботи були поставлені наступні завдання:

1. Визначити поняття «медіаплатформа».
2. Ознайомитися проблеми незалежних ЗМІ та важливість їх існування.
3. Дослідити історію створення видання «Вгору».
4. Розглянути структуру медіаплатформи «Вгору».
5. Проаналізувати контент незалежного онлайн-видання «Вгору».

Об'єкт дослідження українські незалежні медіаплатформи.

Предмет дослідження медіаплатформа «Вгору», її історія, структура і наповнення.

У роботі використані наступні **методи наукового дослідження**: критичний аналіз літератури, умовивід, описовий метод, зіставлення.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що вперше проводиться дослідження регіональної незалежної медіа платформи «Вгору», її історії, структури, контенту.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання отриманих даних в якості прикладу при побудові успішного незалежного регіонального засобу масової інформації.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження обговорювалися на засіданні кафедри від __ листопада 2021 року (протокол №__) та представлені у статті: «Медіаплатформа «Вгору» – незалежне громадсько-політичне онлайн видання».

Структура роботи складається з вступу, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури. Список використаних джерел налічує 38 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ПОНЯТТЯ МЕДІАПЛАТФОРМА ТА НЕЗАЛЕЖНЕ ЗМІ

1.1. Медіаплатформи як новий вид взаємодії ЗМІ зі своєю аудиторією.

Медіаплатформи – це технології та стандарти, які дозволяють письменникам чи іншим «виробникам» медіа та читачам та іншим «споживачам» медіа взаємодіяти ефективніше [43]. Читачі та автори «виграють» від користування платформою, якщо вона відповідає ключовим потребам для різних груп читачів та авторів. Якщо медіаплатформа здатна задовольнити ці потреби – вона робить спільну роботу, комунікацію між читачами та авторами контенту більш легкими та змістовними, ніж це було раніше.

Медіаплатформа – це інформаційний простір. Платформа вимагає обладнання для надсилання та отримання повідомлень [43]. Традиційними медіа -платформами є телебачення, радіо, паперова преса. У них матеріальні носії передачі даних дозволяють лише односпрямовані повідомлення, часто обмежені кількома учасниками. Цифрові медіаплатформи, такі як форуми, сайти соціальних мереж та інші, ліквідували це обмеження, дозволивши багатосторонню передачу повідомлень, доступну для всіх її користувачів. Крім того, ці цифрові медіаплатформи пов'язані між собою (складають своєрідний комплекс медіаплатформ) і включають гаджети (наприклад, скриньки для чату), які урізноманітнюють їх використання, конвергуючи публічну та приватну комунікації.

Медіаплатформи в наш час вже є звичним явищем. Традиційні медіа неминуче діджиталізуються – що є глобальним трендом в медіа індустрії [43]. Цифровізація друкованих ЗМІ призвела до їх переходу на нову ланку еволюції. Багато експертів пророкували загибель газет, але насправді діджиталізація дозволила тим виданням що мають фінансові можливості – зміцнити своє становище на ринку і поповнити аудиторію за рахунок технічних нововведень, а тим виданням, що не можуть похизуватися великим

бюджетом, дозволила залишитися в бізнесі ЗМІ, лише змінивши форму свого існування.

Отже, медіаплатформа – це технології, набір інструментів що дозволяє взаємодіяти з аудиторією на іншому рівні. Медіаплатформи – є природнім шляхом розвитку традиційних медіа, глобальним трендом з урізноманітнення, полегшення й збільшення комфорту в процесі комунікації читача зі ЗМІ.

1.2. Незалежні ЗМІ та їх необхідність для розвитку суспільства.

Незалежні новини мають вирішальне значення для політичного, соціального та економічного розвитку. Однак більше 85% світу – живуть у країнах без вільної преси, не в змозі довіряти новинам, які вони читають, чують чи бачать [40].

Незалежні ЗМІ надають новини та інформацію, яка потрібна людям, щоб висловити свою думку про те, як керують їхніми містами, регіонами та країнами. Вони:

1. Викривають корупцію
2. Притягують владу до відповідальності
3. Створюють майданчики для обговорення проблем та єднання громадян

Незалежність ЗМІ – це повна відсутність контролю та впливу на установу чи окремого індивіда, що працює у засобах масової інформації зовні [41].

Концепція незалежності ЗМІ часто оскаржується як нормативний принцип у політиці ЗМІ та журналістиці. Нік Кадрі вважає, що цифрова трансформація має тенденцію компрометувати пресу як загальне благо (з розмиттям різниці між журналістикою та рекламою, наприклад) за допомогою технологічної, політичної та соціальної динаміки, яку вона приносить. Карппінен і Мо стверджують, що «те, про що ми говоримо, коли

говоримо про незалежність ЗМІ, – це характеристики відносин між, з одного боку, конкретними суб'єктами, починаючи від медіа-інституцій, через журналістську культуру, закінчуючи окремими спікерами, і, інший, їхнє соціальне середовище, включаючи державу, групи політичних інтересів, ринок чи основну культуру» [41].

Дослідження показують, що незалежні засоби масової інформації ведуть до кращого управління, а достовірна, своєчасна інформація важлива для прийняття хороших економічних рішень. Але через свою роль сторожового пса, наглядача за владою, у багатьох суспільствах засоби масової інформації знаходяться під постійним ризиком переслідування та закриття.

Одним з найефективніших способів урядів придушити критику є «знекровлення» незалежних інформаційних компаній у галузі фінансів - інформаційні агентства, які не мають капіталу для зростання, не в змозі конкурувати з іншими на ринку інформації, тими, що субсидовані політиками та олігархами.

Політичні сили найчастіше розглядають ЗМІ або як ворога, або як інструмент для впливу. А тому прагнуть втрутитися в процеси їх існування й отримати контроль над ними.

Перший вид втручання – це пряме втручання в діяльність засобів масової інформації, або з боку політиків, які вимагають від редакторів чи інших осіб, які беруть участь у виробництві новин, змінити чи зупинити інформування, або шляхом заміни журналістів, що критикують певну політичну партію чи політику, на тих, що є більш сприятливими для них. при владі [41].

Методи втручання можуть приймати різні форми, іноді витончені (закулісні телефонні дзвінки редактору), іноді явні (заборона журналісту, що має відношення до певних видань, відвідувати прес-конференцію) – але мета контролювати потік інформації залишається незмінною.

Друга форма втручання є потенційно більш підступною: спроби дискредитувати засоби масової інформації шляхом наклепу на журналістів, новини, а в деяких випадках і на всю індустрію, щоб посіяти сумнів у достовірності їхніх репортажів [41].

Третя форма втручання – це законодавча заборона, політика про національну безпеку та боротьбу з тероризмом [41]. Законодавство з добрими намірами, спрямоване на захист громадян та інститутів країни, у найкращому випадку залишається сліпим до журналістики в інтересах суспільства. У найгіршому випадку такі закони використовуються навмисно, щоб запобігти поширенню інформації, що становить суспільний інтерес.

Наслідки політичного втручання у ЗМІ є серйозними. Це призводить до поляризації нашого суспільства, розповсюдження дезінформації чи так званих фейкових новин. Наш громадський простір все більше звужується політичними маніпуляціями.

Боротьбу з неправомірним тиском і за редакційну незалежність можна вести різними способами, залежно від ситуації в країні, про яку йдеться. Там, де законодавча база гарантована і журналісти добре організовані, найважливіше організувати сильне саморегулювання [42]. Але в більш складних ситуаціях журналістам потрібно стати активістами та об'єднатися з іншими групами в суспільстві.

Приклади такої активістської діяльності можна знайти у Великобританії, де NUJ розпочав кампанію «Руки геть від нашої BBC», або в Іспанії, де Платформа захисту свободи вираження поглядів (Plataforma en Defensa de la Libertad de Información, PDLI) об'єднує журналістів, юристів, видавців, громадських рухів та адвокатів споживачів, агітувати проти політичного тиску на ЗМІ.

Можемо зробити висновок, що однією з основних функцій ЗМІ є контроль та підзвітність влади. Цю функцію ЗМІ може виконувати лише за умов, що на його діяльність не впливають ніякі зовнішні сили. Незалежність засобів масової інформації грає велику роль у розвитку суспільства і

держави. Незалежні ЗМІ висвітлюють існуючі в країні/регіоні/місті проблеми, вказують на існування несправедливості, прояви корупції. Владні сили, завжди будуть намагатися захопити контроль над ЗМІ, бо бачать в них ефективний інструмент впливу на маси.

3.3. Незалежні ЗМІ в Україні

Сергій Томіленко писав, що в Україні напади на журналістів та ЗМІ є частими, незалежні ЗМІ є рідкісним явищем, а політики розглядають медіа як інструмент впливу та пропаганди. Основними викликами для ЗМІ та журналістів є контекст війни та конфліктів у країні, законодавчі ініціативи влади, що обмежують права журналістів, політична поляризація, залежність ЗМІ від олігархів та фізичні напади [41].

Прибутковість мас-медіа за українським законодавством не є вимогою або умовою існування мас-медіа. Наші ЗМІ можуть утримуватися політиками-бізнесменами, бути досить відомими і впливовими, і при цьому бути абсолютно збитковими.

Крім того, власники мас-медіа виявляють характерну для нашої країни політичну ангажованість. Мас-медіа в своєму контенті виявляють явні пристрасті до тієї політичної сили, яку підтримує їх власник. Більш того, багато мас-медіа, будучи збитковими, фінансуються власниками в якості інструментів політичного впливу, а не проектів успішного медіа-бізнесу [42].

Поєднання політичного впливу і медіа-бізнесу неминуче веде до порушення законів власниками мас-медіа і погіршення ситуації на ринку.

Багато ЗМІ, які є проектами політичного впливу, часто використовуються їх власниками для відмивання грошей або укриття їх від податків. Більшість ЗМІ «на утриманні» не мають контрактної системи відносин з їх співробітниками, ті отримують зарплату в конвертах. Найбільш ненависної для журналістів є ситуація затримки зарплати. У деяких виданнях через таких затримок відбувалося і відбувається «вимивання» професійних журналістів і поступова їх заміна на менш професійних, «дешевих».

Є три основних способи заробляти на ринку друкованих мас-медіа: продавати місце під рекламу, заробляти на тиражі і отримувати гроші від власника за посилення його політичного впливу засобами цього мас-медіа [40]. Останній спосіб заробляння грошей, незважаючи на моральні витрати, є у нас найбільш поширеним. Але цей же спосіб є сьогодні найневдячнішим і непрестижним для журналістів. Як показав круглий стіл в рамках виставки «Rex-2002. Реклама, маркетинг, мас-медіа », два перших способи в тій чи іншій мірі присутні у всіх реально самоокупних виданнях.

Отже, ситуація з незалежними медіа в Україні дуже непроста. Нестача фінансування залишає українським ЗМІ не так багато шляхів для існування. Багато медіа вирішують іти легким шляхом й знаходять фінансовий прилисток у олігархів. Люди при владі, бачачи у ЗМІ інструмент впливу, підтримують їх навіть якщо вони є збитковими. В таких реаліях не може розвиватись здорова конкурентна середина.

Підсумуємо, що медіаплатформи – це технології і стандарти, що дозволяють виробникам і споживачам медіа комунікувати на новому рівні. Це інформаційний простір. Медіаплатформи є звичним явищем сучасного світу.

Незалежні новини мають велике значення для розвитку здорового суспільства. Незалежні ЗМІ: викривають корупцію, притягують владу до відповідальності, створюють майданчики для обговорення проблем. Незалежні засоби масової інформації ведуть до кращого управління, й прийняття хороших економічних рішень. Олігархи та інші політичні сили найчастіше розглядають ЗМІ або як ворога, або як інструмент для впливу й намагаються втрутитися в їх діяльність. Існує три види втручання у діяльність ЗМІ: пряме втручання, інформаційне втручання та законодавче.

Українська ситуація з незалежними засобами масової інформації дуже складна, через відсутність ринку інформації та здорової конкуренції поміж медіа. Більшість видань є неприбутковими і існують тільки тому, що їх підтримують олігархи.

РОЗДІЛ 2

ІСТОРІЯ НЕЗАЛЕЖНОГО ВИДАННЯ «ВГОРУ»

2.1. «Вгору» – від заснування до переходу в онлайн.

Газета «Вгору» була заснована в 2002 році Благодійною організацією «Фонд милосердя та здоров'я» та Херсонською міською асоціацією журналістів «Південь» [23]. Метою заснування газети був розвиток громадянського суспільства у Херсонській області. Щотижневик «Вгору» виходив з 2002 року по 2017 рік. На сьогодні видання існує в онлайн режимі.

Медіалатформа «Вгору» була створена за підтримки Агенства США з міжнародного розвитку. Власники платформи зазначають, що не дивлячись на підтримку USAID, викладений контент належить онлайн газеті «Вгору» та БО «Фонд милосердя та здоров'я» і не обов'язково відображає погляди USAID чи уряду США [23].

Керівниками цього медіа проекту є письменниця та правозахисниця Алла Тютюнник, що є шеф-редактором «Вгору», письменник, громадський діяч, журналіст, публіцист Леонід Бондарчук – головний редактор, журналістка Ілона Коротіцина – директор [29].

Засновником газети «Вгору» у вихідних даних вказано приватну фірма «Вавілон-XXI». Видавцем газети є ФОП Коваленко А.В. Саме з цією людиною Херсонська міська рада і Херсонська облдержадміністрація укладає договори на висвітлення діяльності [27].

Видання «Вгору» сфокусовано на проблемах прозорості та підзвітності міської влади, прозорості формування й використання місцевих бюджетів, ефективності роботи правоохоронних та судових органів, пенітенціарної системи, комунального сектору.

Видання також грає роль трибуни для громадських організацій міста Херсона та його області, місцем їх єднання, платформою для ведення відкритого діалогу суспільства з владою, інструмент для проведення кампаній едвокасі, правозахисних кампаній [29].

На сторінках самого видання стверджується, що: «Вгору» – це онлайн газета про життя та перемоги. Чесними бути вигідно». «Ми хотіли створити таку газету, яка б надихала, додавала читачам енергії, щоб в усіх нас – її авторів і читачів – росла й міцніла людська гідність. Щоб той, хто читатиме її, вже ніколи не зміг би сказати: "не буває чесних газет" або "всі вони за гроші напишуть, що завгодно", або щось іще гірше» – Алла Тютюнник про створення «Вгору» [33]. Колектив «Вгору» зазначає, що їх місія полягає в допомозі творити зміни задля покращення життя, спонукати владу дотримуватися цінностей і принципів демократії та верховенства права. Своїми цінностями видання визначає: свободу, розвиток, команду, права людини, творчість, компетентність та впливовість [29]. Свобода: «Для нас це не тільки свобода слова, це й свобода вибору та дій, можливість бути чесними та відкрити з нашими читачами». Пишучи про свої цінності, команда «Вгору» відмічає, що особливо важливими для них є дружня атмосфера в колективі, спільні цілі та погляди роблять їх сильнішими. Вони прагнуть розвивати свій колектив та сприяти розвитку своїх читачів, пропагувати культуру критичного мислення. «Ми пишаємося тим, що навколо газети "Вгору" зібралось дуже багато людей, які не говорять: "все одно нічого не вийде", а допомагають нам захищати тих, хто звертається до "Вгору" як до останньої інстанції, де не відмахнуться, не зрадять, напишуть правду і заступляться» – пише шеф-редакторка видання Алла Тютюнник [33]. Найвищою цінністю для себе колектив видання виділяє можливість допомагати людям у захисті їх прав та творити добро, а найбільшим досягненням для них «... це змінювати життя людей на краще, добиватись справедливості, прозорості та підзвітності від влади». Багато уваги приділяється якості контенту, так як довіра читачів є однією з головних цінностей для видання.

Перший випуск газети «Вгору» побачив світ четвертого жовтня 2002 року накладом в 5500 екземплярів. Випуск мав 8 сторінок. На його першій сторінці читача зустрічали такі заголовки як: «Атака на наркомафію», «Цена

морського турне», «Как выбить долги по зарплате», «Где пожилым получить бесплатное лечение» [2, с. 1]. В передовій статті, в якій пояснювалось, для чого було створено газету, процитовано вислів Махатми Ганді: «Я виявив, що життя існує серед руйнації, а отже, повинен існувати закон вищий, ніж закон руйнації. Тільки за такого закону суспільство буде збудоване правильно й розумно, а життя буде варте того, щоб його прожити» [500]. Вступною статтею був матеріал шеф-редакторки видання Алли Тютюнник «Ми» і «вони», в якому авторка розмірковувала на тему відносин між владою та громадянами в нашій країні, наголошуючи, що в нашому суспільстві, на її думку, існує дві проблеми: недорозвинуте почуття людської гідності та ставлення до влади, як до чогось вищого, чужого й недоброзичливого [2, с. 1]. Алла Тютюнник в своїй статті привертає увагу до того, що ставлення громадян до своєї влади має змінитися, бо саме вони її обрали і перед ними вона має відповідати: «Історія демократії в будь-якій країні – це історія тривалої роботи громадян по вихованню влади й виробленню прийнятих, зручних і прозорих процедур спілкування, історія громадського тиску і переговорів, спільного формулювання і прийняття рішень та контролю за їх виконанням. Це єдиний шлях вгору – від страху, приниження й бідності до життя, гідного людини» [2, с. 1].

На той час газета видавалася двома мовами: українською і російською. Але кількість російськомовних матеріалів переважала над україномовними. Так з 42-х журналістських матеріалів, різними за своїм обсягом, що були надруковані у першому номері газети «Вгору» – лише 14 були написані українською.

Перший номер газети ділиться на такі рубрики: «Хроника недели», «Наша влада», «Очима репортера», «Розворот», «Лево? Право!», «Людина Людині» та «Наостанок». «Хроника недели» – сповнена матеріалами на повсякденні теми, такі як ціни на бензин або цукор та «казуси», на кшталт знаходження мін у будівельному піску, як у матеріалі «Мина на Советской» [2, с. 2]. «Наша влада» – рубрика, що ділиться на два підрозділи «Інтерв'ю

на вулиці» та «Наші депутати». Питанням для інтерв'ю цього номеру газети було «Як Ви ставитеся до політичної ситуації, що склалася в Україні?» [2, с. 2]. Статті в «Наших Депутатах» розглядали різні теми. Перша «Херсонці у поіменних голосуваннях» була написана про те, як голосували 24 вересня 2002 року народні депутати щодо питань, пов'язаних з акціями протесту. Крім того в підрозділі присутні такі матеріали як «Хто платить за херсонські «фонтани?»» та «Коммунальний конфликт». «Очима репортера» має підрозділи «О чем говорят...» і «Наркомафия». В першому знаходяться статті «Отець Миколай працює в міліції» Наталі Мельникової про священника, що надає послуги психологічної реабілітації міліцейським, «Откуда «утекает» информация?» Сергія Яновського про викрадення реєстру акціонерів «Укртелекому». В «Наркомафии» надрукований лише один матеріал – «Сладко спится на марихуане» Сергія Яновського [2, с. 3]. Ця стаття висвітлює операцію по затриманню виробників та розповсюджувачів марихуани ромського походження. «Розворот» наповнений матеріалами на теми: зима в приватному секторі, цінні папери, контрабанда та секрети довголіття. Про цінні папери в своїй статті «Дуже ризикована гра» Сергій Яновський, про зимування в приватному секторі – Антон Бичков у матеріалі «Как будут бороться с холодами частники?» [2, с. 4]. У «Турне по двум морям сроком десять лет» [2, с. 5], Богдан Фетров розповів історію про угоду капітана яхти «Едельвейс» з молдавськими мандрівниками, які хотіли «побувати» на екзотичних островах розкиданих вздовж берегів Європи, але виявилися остарбайтерами і привели себе і весь екіпаж яхти до італійської тюрми. Стаття «Не спешите раньше срока «на тот свет» Віталія Москаленка висвітлювала проблеми старіння та знайомила читачів з наукою синологією [2, с. 5]. Рубрика «Лево?Право!» була розподілена на «Наелись» – зі статтею «СБУ против мясомафии» Олеся Маркитана та «Детский лагерь, которого не было» Сеогія Яновського, «Играй, гормон!» – з матеріалами «Где можно набратися фонем» й «Нефтеклоун», та «И смех, и грех» з «Марафон в носках» Сергія Яновського

[2, с. 6]. «Людина людині» – вміщувала в собі статті на теми доступної медицини для людей похилого віку («Доступное лечение для пожилых людей» Поліна Михайлова), проблеми афоризму з майном людей похилого віку («Як запобігти полюванню на стариків» Олександр Бабій) та про заборгованість по виплаті заробітної плати («Еще раз о взыскании заолженности» Наталя Козаренко) [2, с. 7]. «Наостанок» – розповідав про погоду, ціни на харчові продукти, про популярність машини марки «Запорожець» («Запорожец» – самая популярная иномарка в Тюмени») та рідкі природні явища («Учителей поздравила... природа» Володимир Дорофеев) [2, с. 8].

Таким був перший номер газети «Вгору».

Будучи незалежним виданням, що ставить своєю метою встановлення прозорості і підзвітності місцевої влади, доводити до відома жителів правду про стан речей у області та боротися за справедливість – колектив газети не міг не зіштовхнутися зі спротивом у вигляді судових позовів зі сторони тих, хто не хотів аби їхні схеми стали відомі назагал.

Протягом 2007 та 2008 років проходив судовий процес, що був результатом позову голови управління ВАТ «ХБК», Анатолія Гамбаряна проти газети «Вгору» [16]. Позов був поданий в липні 2007 року, а причиною для нього стала стаття від двадцять першого червня того ж року «Новый старый глава ХБК» авторства Миколая Гринишака. В статті йшлося про дивні умови, за яких Гамбарян був обраний головою управління товариством, про незаконний вивіз приладдя з території комбінату, але найбільш обурюючим фрагментом журналістського матеріалу для позивача був останній абзац статті: «Интересно, что все это время, пока комбинатом столь “успешно” руководил член БЮТа Анатолий Гамбарян, председателем Наблюдательного Совета ХБК был Владимир Демехин – руководитель местной Партии Регионов. И, похоже, никакие политические распри их лидеров не мешали им дружно и согласованно хозяйничать на комбинате. Увы, комбинату от этого лучше не становится...» [17]. Позивач вимагав

спростувати недостовірні факти, викладені у надрукованому матеріалі і виплатити немайнове відшкодування в розмірі 20 000 гривень, хоча представником ХБК не було надано доказів того, який негативний вплив мала публікація статті Гринишака на ділову репутацію ХБК та самого Анатолія Гамбаряна. В липні 2008 року суддя Олександр Зубов відмовив ВАТ «ХБК» у задоволенні позову, встановивши, що інформація, викладена в статті «Новый старый глава ХБК», є оціночним судженням [16]. Позивач подав апеляційну скаргу, але колегія суддів апеляційного суду відмовила в задоволенні апеляційної скарги ВАТ «ХБК» і рішення Суворовського районного суду залишила без змін.

Стаття Наталі Бімбірайте «Як нищать останній солепромисел» від четвертого грудня 2008 року стала причиною для ще одного судового позову. Позивачем був депутат Олексій Тишкевич, ім'я якого було згадано у надрукованому в статті зверненні трудового колективу, що було процитовано депутатом Херсонської обласної ради, Олександром Продченком, під час пленарного засідання [38]. В процитованому зверненні йшлося про спроби Олексія Тишкевича, за допомогою фінансової афери, привласнити Геройське дослідно-промислове підприємство. Звертаючись до керівництва «Вгору» та самої авторки статті Наталі Бімбірайте, позивач наголосив, що ніяких спроб заволодіти підприємством не здійснював й в майбутньому таких планів не мав як і не має ніякого відношення до цієї історії з солепромислом [38]. Депутат Тишкевич стверджував, що оприлюднення недостовірної інформації про нього сильно вдарило по його діловій репутації, змусило відмовитися від запланованого відпочинку та вплинуло на його психологічне й фізіологічне здоров'я. Тишкевич вимагав надрукувати в газеті «Вгору» спростування викладеного у статті Бімбірайте та виплати моральної шкоди розміром у 20 000 гривень. Інформація про причетність Олексія Тишкевича до фінансових проблем Геройського дослідно-промислового підприємства і звинувачення у спробі привласнити солепромисел прозвучали у промові депутата Олександра Продченка під час

пленарного засідання XXXII сесії 18.11.2008 р., коли той зачитував звернення трудового колективу. Тому суддя Суворовського району м. Херсону О. Слюсаренко, 12-го червня 2009 року, відмовила позивачу, встановивши, що за законом журналіст не повинен перевіряти інформацію, отриману з офіційного джерела органу місцевого самоврядування на достовірність [38]. Більш того, суддя зазначила: “позивач являється депутатом облради, а відповідно публічною фігурою, тому його діяльність підлягає реальному громадському контролю, потенційно може зазнавати гострої та сильної громадської критики”.

У 2009 році, за результатами обласного конкурсу Херсонської обласної організації Національної спілки журналістів України газета «Вгору» нагороджена Дипломом першого ступеню у номінації «Краща обласна газета – 2009». Також, за результатами конкурсу, Максим Коуров – фотокореспондент «Вгору» та член ХМАЖ «Південь» був визнаний кращим фоторепортером 2009-го року, а кореспондент «Вгору», член ХМАЖ «Південь» Наталя Бімбірайте була нагороджена у номінації «Краще журналістське дослідження – 2009» [34].

В 2010 році колектив «Вгору» вирішив створити на базі газети Агентство журналістських розслідувань – АЖУР. Таким чином, «Вгору» стало єдиним виданням в області, яке власними силами проводить і публікує журналістські розслідування [23].

В 2011 році Галина Філіппова звернулася до суду з позовом проти газети «Вгору», через те, що 1 липня 2010 року громадсько-політичним тижневиком було надруковано фотографію, на якій була присутня позивачка [1, с. 118]. Оскільки вказана фотографія була зроблена і розповсюджена без згоди Філіппової, жінка просила суд визнати незаконними дії видання, та забов'язати колектив «Вгору» письмово вибачитись, опублікувати рішення суду та виплатити їй моральну шкоду в розмірі 4535 гривень. Позивачка та її представник посилалися на 307 статтю ЦК України, за яким фізична особа може бути знята на фото чи відео лише за наявності її згоди. Свідки, що

були допитані в судовому засіданні, бачили, що велася фотозйомка. Тому судом було вирішено, що якщо зйомки велися відкрито, то згода позивачки була не обов'язковою, так як закон в такому випадку передбачає виключення і за таких умов припускає наявність згоди учасників зйомки. Суворовський районний суд міста Херсона вирішив справу на користь ЗМІ та журналістів, а Апеляційний суд Херсонської області залишив це рішення без змін [1, с. 119].

У 2012 році, третього травня вийшов 501 випуск газети: «Шановний читачу! Ви тримаєте в руках 501-й випуск газети "Вгору" – газети, яку майже 10 років тому ми задумали, аби підтримати людей нашого краю в часи масової безнадії й зневіри» – написала Алла Тютюнник в статті «500 номерів Вгору!» [33].

В 2013 році дизайн видання «Вгору» був визнаний кращим серед усіх регіональних видань України експертами польської програми Східноєвропейського Демократичного Центру «Три кроки» [29].

В 2014 році «Вгору» була єдиною газетою в Херсоні, що практично щодня висвітлювала події Євромайдану. Журналісти видання першими почали їздити на кордон з Автономною Республікою Крим після російської анексії півострову весною 2014-го року, аби возити допомогу українським військовим та писати про їхні проблеми [34]. Також «Вгору» було єдиним виданням херсонської області, що відкрило рубрику «На допомогу переселенцям» і чії журналісти регулярно їздили у віддалені райони із юристами БО «Фонд милосердя та здоров'я», аби допомагати жителям, що опинилися в скрутному становищі. Разом з волонтерами журналісти видання їздять в зону АТО для підтримки земляків та написання правдивих історій про війну та наших героїв [34].

За результатами перевірки на прозорість, що проводилася Інститутом Масової Інформації у 2016 році, газета «Вгору» набрала найвищу кількість балів серед представників херсонської друкованої преси і була визнана найбільш прозорим друкованим ЗМІ [27]. Цікавим фактом є те, що жодне з

інших ЗМІ, окрім газети «Вгору», в незалежності від форми функціонування, не отримало максимального балу в результаті оцінювання.

В лютому 2016 року вийшов семисотий номер газети «Вгору». На честь цього ювілею, на сайті Херсонської обласної організації Комітету виборців України було опубліковано поздоровлення, в якому колектив та голова ХОО КВУ Дементій Білий дякують газеті «Вгору» за те, що та існує [4].

Станом на друге вересня 2017 року, було видано 750 випусків газети «Вгору». В статті «750 номер газети «Вгору», Алла Тютюнник написала: «Дорогий читачу! Сьогодні ми видали 750-й випуск газети “Вгору” – газети, яку 15 років тому задумали, щоб допомагати людям нашого краю відстоювати свої права й змінювати життя на краще» [34]. Формат «Вгору» А-3, 28 сторінок, мови російська та українська, наклад 8 тисяч, кількість читачів 24 тисячі [36].

Одинадцятий номер «Вгору», який вийшов 16 березня 2017 року, став останнім друкованим номером газети [36]. Через збільшення фінансового навантаження на видання через друк паперової версії газети, члени редколегії вирішили, відмовитися від друкованої версії «Вгору» і здійснити повний перехід від традиційного медіа до онлайн-видання. З березня 2017 року «Вгору» стала газетою виключно електронного формату.

«...сьогодні ці тенденції вкрай несприятливі для всіх нас – навряд, чи можна віднайти в Україні товар чи послугу, яка б за останні два-три роки не подорожчала. Подорожчало все – папір, послуги друкарні, поштові витрати. І тепер один примірник “Вгору” – лише папір та друк – коштує 5 гривень. А додайте сюди зарплати працівникам редакції, гонорари журналістам і фотографам, платню розповсюджувачам (по 1 грн. 50 коп. за кожен проданий газету) – отак і набіжить близько 10 гривень» – йшлося у статті-зверненні редколегії «Вгору» – «До наших читачів» [29]. В цій статті, автори пояснювали економічні аспекти прийняття рішення про повний перехід газети «Вгору» до існування в онлайн режимі. Колектив видання став

заручником своїх цінностей. «...в Україні робота засобів інформації так і не стала бізнесом» [29] – деякі видання можуть бути збитковими, але вони не припиняють свого існування через нескінченне фінансування олігархами, яким потрібні кишенькові ЗМІ для транслявання вигідних їм думок та ідей. Такий стан речей не дає формуватися здоровій конкуренції серед медіа. Будучи незалежним виданням, «Вгору» не має можливості працювати собі в збиток, тому зміна формату газети була невідворотна. «Ми й надалі намагатимемося робити наш часопис за взірцями високої журналістики – чесним, актуальним і гострим» – на такій позитивній ноті завершили своє звернення до читачів представники редколегії «Вгору» [29].

До теперішнього дня газета успішно функціонує як онлайн-видання.

Можемо зробити висновок, що за дев'ятнадцять років свого існування, видання «Вгору» заробило репутацію медіа, якому можна довіряти. Створене Благодійною організацією «Фонд милосердя та здоров'я» та Херсонською міською асоціацією журналістів «Південь», за підтримки USAID, «Вгору» стала важливим явищем у житті Херсону і області. Орієнтовані на свободу і справедливість, журналісти газети не зраджували своїм цінностям і вели й ведуть чесну журналістську діяльність, працюючи на благо свого регіону. Колектив «Вгору» звертає увагу на проблеми херсонської влади, старається допомагати громадянам боротися з несправедливістю, що стало причиною відкриття агентства журналістських розслідувань у 2010 році. Друковане видання «Вгору» виходило з 2002 року по 2017 рік. У 2017 році через фінансові складнощі керівництво газети було вимушено припинити друк паперового щотижневика і продовжити свою діяльність як електронна медіа платформа. Через свою діяльність колективу «Вгору» часто доводилося захищатися в суді від позовів чиновників.

2.2. Агентство журналістських розслідувань.

В 2010 році колектив "Вгору" прийшов до рішення створити Агентство журналістських розслідувань, в якому журналісти об'єдналися з юристами. Причиною для цього стало те, що протягом двох місяців до редакції прийшло

п'ятеро жінок, чийх синів, чоловіків, батьків незаконно звинуватили в наркоторгівлі [21]. В працівників видання виникло питання: чи вистачить у газети ресурсів допомогти цим людям? Родички обвинувачених змушені в основному самі шукати докази для захисту рідних. Публікація матеріалів – це тільки початок роботи. Журналісти газети зіткнулися з проблемою, що полягала в тому, що перша зустріч з потерпілим несе за собою величезну кількість інформації і майже повна відсутність того, що за цим стоїть. Аби розібратися в ділі, сил і знань одного працівника газети мало, потрібні юридичні консультації, подача запитів в різні інстанції, стратегічне планування кроків і публікацій. А найважливіше – потрібно багато часу, якого у звичайного журналіста видання завжди не вистачає, тому що йому потрібно встигати за всіма новинами, і від кількості написаних ним рядків залежить його заробіток. Тоді в колективу «Вгору» і з'явилася ідея створення «АЖУРу» [21].

Розслідування про фабрикацію кримінальних справ про "наркоторгівлю" на Херсонщині показало: свідки і поняті, які в багатьох випадках були присутні під час оперативної закупівлі та обшуках, - в основному, одні й ті ж особи. З'ясувалося, деякі міліціонери або самі торгують наркотиками, навіть в кабінеті, або "тримають точки", де цим займаються їх люди. Що співробітники ВБНОН (відділ боротьби з незаконним обігом наркотиків) "обчислюють" заможних людей, і підкидають їм наркотики, щоб отримати або хабар, або - показник в роботі. Під час ведення розслідування, журналістам вдалося взяти інтерв'ю з одним з "чергових" понятих. Після ряду публікацій, серед яких були: «Фабриканты громких дел?», «И следователь склерозный», «Мясорубка правосудия», «Кривое зеркало» « Спрут» по-херсонски», «Понятыє на ставке», «Випущен из зала суда» «Оказывается – они «ошиблись», «Без вины виновные» – ситуація по цих справах стала змінюватися [21]. Апеляційний суд Херсонської області став направляти подібні справи на новий судовий розгляд – з іншим суддівським складом, або на дорозслідування. Суди

першої інстанції стали більш прискіпливо і скрупульозно розглядати справи. Декілька підсудних, затриманих при сумнівних обставинах і поміщених в СІЗО, ще до завершення процесу були випущені в залі суду з-під варти – на підписку про невиїзд. Це сталося вперше в історії Херсона, і важливу роль тут зіграло перше рішення судді Сергія Скорика, який зупинив порочну практику утримання в СІЗО підозрюваних у наркоторгівлі без будь-яких доказів.

Публікації "АЖУР" в газеті "Вгору" зацікавили журналістів телевізійної передачі "Агенти впливу" каналу НТН [21]. Вони звернулися до журналістів-розслідувачів за допомогою і консультаціями в підготовці телепередач, після чого по телебаченню пройшли два сюжети про фабрикацію кримінальних справ – і за матеріалами "АЖУР" в херсонській області, і за фактами в інших регіонах України.

Після ряду публікацій "АЖУР" з лав міліції деякі швидко звільнялися, а хтось уходив в інші служби. Деяких правосуддя наздогнало – в справі за обвинуваченням у вимаганні начальника відділу по боротьбі з наркотиками і двох оперуповноважених, які вимагали від наркозалежних підкидати наркотики дітям добре забезпечених батьків, щоб згодом вимагати гроші з цих сімей за непритягнення до відповідальності, всі троє обвинувачених засуджено до семи років позбавлення волі з конфіскацією майна і позбавленням спеціальних звань 13 липня 2012 року Херсонський апеляційний суд залишив вирок без змін [21].

«Чим більше розслідувань ми проводимо і публікуємо, тим частіше до нас ідуть за допомогою» – пише Тетяна Кулик, координатор Агентства журналістських розслідувань газети «Вгору» [21].

Найбільш резонансними є справи – про "полювання" правоохоронців на голів сілрад, які намагаються не допустити розкрадання земель своїх громад. Як правило, до них застосовують одну і ту ж "схему" – звинувачують у вимаганні та хабарах, і закривають в СІЗО, де всіма способами змушують підписати визнання злочину, якого не було.

«Історію голови села Стара Збур'івка Голопристанського району Віктора Маруняка сьогодні – без перебільшення – знають не тільки в Україні, але і в світі, так як на наше прохання за нього заступилися, крім українських, ще і 87 зарубіжних громадських організацій – написали листи в Генпрокуратуру і Президенту України» [21]. Після того, як Віктор Маруняк вступив в боротьбу за землю рідного села, яку Голопристанська райдержадміністрацій спочатку незаконно роздані в основному київським студентам, його також звинуватили у хабарництві та кинули в СІЗО. У кампанії по захисту Віктора Маруняка з ініціативи Херсонського обласного Фонду милосердя та здоров'я і газети "Вгору" брали правозахисні організації Херсонської області, України та зарубіжжя, а головне – за свого голови боролось все село. Разом з Віктором Маруняк журналістам вдалося довести обласній прокуратурі, що землі дійсно були роздані незаконно. Справа про "хабарництво" Віктора Маруняка, не без допомоги розслідувань агентства, показала свою необґрунтованість [21]. Про боротьбу селян за свого голову творча група Фонду милосердя та здоров'я і продакшн-студія Міжнародного фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA зняли документальний фільм "Нові герої. Село Стара Збур'івка, Херсонська область" (режисер Роман Бондарчук. За підтримки Міжнародного Фонду "Відродження"). Херсонський обласний Фонд милосердя та здоров'я разом Міжнародним Фондом "Відродження" створили в Старій Збур'івці Центр правової інформації та консультації - для допомоги іншим сільським громадам. Центр тісно співпрацює з «АЖУР».

Часто в Агентство звертаються жителі міста і області, які ведуть «війни» з чиновниками. Серед них – підприємець, який перед тим, як перебудувати свій ресторан, погодив з місцевою владою всі деталі. Але коли зніс старий будинок, чиновники «атакували» його з усіх боків, забороняючи подальші роботи. Приватизованого будинку не стало, а земля під ним не була оформлена, тобто, формально залишилася у власності міста. Міські чиновники разом з міліціонерами інколи особисто виганяти

будівельників з майданчика, а бізнесменів заявили, що земля належить їм. Після розслідування АЖУР і публікацій в газеті «Вгору» (№46 (477) від 17.11.2011г. «У лісі свої закони») свавілля чиновників припинилося, а роботи з реконструкції ресторану продовжилися [21].

Всупереч розповсюдженому уявленню про роботу розслідувачів, журналісти АЖУР зазвичай не сидять в засідках як оперативники, й не підслуховують і підглядають за ціллю свого сюжету [21]. «Журналіст-розслідувач – це особлива порода людей, у яких нездоланна природна потреба не тільки докопатися до істини, не тільки повідомити цю істину всьому світу, а й – домогтися усунення виявлених недоліків в пристрої людського суспільства» – розповідає Тетяна Кулик. За для втілення цієї мети, журналісту агентства потрібно передивитися велику кількість інформації, вивчити стоси офіційних документів, зібрати і об'єднати, досвід різних фахівців. Після публікації матеріалу, журналіст-розслідувач не заспокоюється. Наступним кроком його роботи є написання відповідальним чиновникам журналістських запитів, відповіді на які допомагають виявити істину. Знаходження і друк нових матеріалів – поки не буде виконана мета – добитися справедливості.

За 2017 рік «АЖУРОм» було проведено і опубліковано шість журналістських розслідувань: «Три в одном: муж, прокурор, «крыша»», «Как «Лесная сказка» стала семейным помещением», «Голоса мертвых жителей», «Нужна ли Херсонщине еще одна ГЭС», «Справа про «Будинок Костяка» [36].

В 2020 році агентство виклало одинадцять розслідувальницьких матеріалів: «Фізкульт-привіт бюджетним коштам», «Чи бути ОТГ на Арабатській стріліці», «Як Дроздік «вислизнув» від покарання та отримав додаткові бонуси», «For Sale: Херсон виставили на розпродаж Микола Овчаренко», «Продавцы воздуха на улице Суворова Володимир Сиротенко», «Жадібність депутатів і чиновників може знищити систему цивільної оборони в Херсоні», «Як Олена Мазур заповзялася «зняти соціальну

напругу», «Не хочеш полюбити по-хорошому - візьмемо силою», «Сміттєві гроші. Чи вигідно заробляти на втор сировині», «Як у херсонської громади квартири крадуть».

Отже, як показав час, рішення створити агенцію журналістських розслідувань на базі видання «Вгору» було правильним. "АЖУР" став ефективним помічником правоохоронців у виявленні "збоїв" у системі, а також "перевертнів" у погонах. Агентство стало інструментом допомоги громадянам, яке вони так шукали.

Можемо підсумувати, що газета «Вгору» була створена у 2002 році Благодійною організацією «Фонд милосердя та здоров'я» та асоціацією журналістів міста Херсон «Південь», за підтримки Агенства США USAID. Шеф-редакторкою газети є відома правозахисниця та письменниця – Алла Тютюнник, головним редактором є громадський діяч, письменник, публіцист – Леонід Бондарчук, а журналістка Ілона Коротіцина займає посаду директора. Девіз видання: «Чесними бути вигідно». Своїми цінностями колектив «Вгору» визначає: свободу, розвиток, команду, права людини, творчість, компетентність та впливовість. Перший випуск щотижневика «Вгору» вийшов четвертого жовтня 2002 році. У 2012 році, третього травня вийшов вже 501 номер газети «Вгору», а у вересні 2017 року щотижневик вже налічував 750 випусків. Останній друкований номер газети вийшов шістнадцятого березня 2017 року. Через фінансові труднощі, виданню прийшлося припинити випуск паперової версії газети. «Вгору» не припинило свого існування, а перейшла повністю в онлайн режим. Медіаплатформа «Вгору» існує і функціонує й досі. За час свого існування, виданню не раз доводилося захищатися в суді від позовів чиновників, яким не подобались журналістські матеріали незалежної газети. 2009 року Медіаплатформа «Вгору» була нагороджена Дипломом першого ступеню у номінації «Краща обласна газета – 2009». А у 2013 році експерти польської програми Східноєвропейського Демократичного Центру «Три кроки» визнали дизайн видання кращим серед усіх регіональних видань України.

Найбільшим досягненням видання є заснування першої агенції журналістських розслідувань у Херсоні і області у 2010 році. Відкриття агенції стало відповіддю на безнадію людей, що приходили до видання «Вгору» за допомогою.

РОЗДІЛ 3

СТРУКТУРА ТА КОНТЕНТ ОНЛАЙН ВИДАННЯ «ВГОРУ»

3.1. Загальний аналіз видання.

На момент 2021 року, онлайн-видання «Вгору» ділиться на наступні рубрики: «Новини», «Історії», «Розслідування», «Фото», «Відео», «Авторська колонка», «Перерва на каву», «Спецпроекти» та «Послуги». Деякі рубрики діляться на підрозділи. Так рубрика «Розслідування» поділяється на два підрозділи «Наші розслідування» та «Розслідування партнерів». «Перерва на каву» має спеціальний розділ «Тести». «Спецпроекти» найбільш «роздроблена» рубрика, вона налічує шість проєктів: «Безпека в громадах», «Місцева демократія», «Фактчек», «Україна +», «Права людини», «Поїхали далі». «Послуги» мають три підрозділи: «Статті та реклама», «Маркетинг соціальних мереж», «Відео контент» [23].

Оформлення електронного видання мінімалістичне, зрозуміле й приємне оку. В меню сайту разом з посиланнями на рубрики знаходиться іконка пошуку, що відкриває пошукову строку, дозволяючи користувачу здійснювати пошук потрібних матеріалів за автором, назвою статті чи ключовими словами. Також в цьому ж меню знаходяться посилання на сторінки видання у соціальних мережах, таких як: фейсбук, ютуб, інстаграм та телеграм. На головній сторінці «Вгору», перше, що бачить читач це останні статті видання з найбільшою кількістю переглядів. Трохи нижче знаходяться останні матеріали з усіх рубрик, що присутні на сайті. Майже в самому кінці головної сторінки знаходиться розділ «Можливо ви пропустили», в якому дублюються останні опубліковані новини. В кінці сторінки розташовані посилання на рубрики сайту, а також інформація про видання: адреса, телефони, посилання на соц. мережі, знаходиться довідка про організації долучені до створення медіаплатформи «Вгору» [23]. Окрім невеликої довідки про видання, серед посилань присутні дві статті «Про нас» та «Контакти», в яких можна дізнатися про медіаплатформу «Вгору»

більш детально. Також в цій частині сайту розташовані посилання на спецпроекти онлайн-газети та на архів «Вгору», де знаходяться старі статті видання, починаючи з 2005 року.

Мовна ситуація матеріалів видання змінилася. Якщо в першому номері в 2002 році, тоді ще друкованого щотижневика «Вгору» було 32 журналістські матеріали і тільки чотирнадцять з них були українською, то за період з першого вересня по двадцяте жовтня 2021 року, на сайті «Вгору» було опубліковано 358 статей і всі вони написані державною мовою.

Отже, медіаплатформа «Вгору» ділить свій контент поміж дев'ятьма рубриками: «Новини», «Історії», «Розслідування», «Фото», «Відео», «Авторська колонка», «Перерва на каву», «Спецпроекти» та «Послуги». На сайті видання є функція пошуку матеріалів за назвою, автором та ключовими словами. Присутні посилання на сторінки «Вгору» в соц. мережах, на статті з інформацією про медіа платформу та на архів зі старими статтями газети починаючи з 2005 року.

3.2. Новини та розслідування

Рубрика новини містить в собі матеріали, що висвітлюють останні події Херсону та області. Це найбільш оновлювана рубрика видання. З першого по дев'ятнадцяте жовтня в «Новинах» було опубліковано вісімдесят вісім матеріалів, що становить близько чотирьох журналістських матеріалів на день. Основними авторами рубрики «Новини» є: Микола Овчаренко, Олександра Опрова, Євген Ляшенко та Катерина Гончаренко. Серед останній статей: «Сесію Херсонської міськради перенесли вдруге» авторства Катерини Гончаренко від 19.10.2021 [15]. Стаття висвітлює другий перенос пленарного засідання сесії Херсонської міськради, що мало відбутися двадцять дев'ятого жовтня, а до того тринадцятого жовтня. Причиною для цього стала ситуація в Херсоні з ковідною інфекцією. Засідання міськради відклали на п'яте листопада. Ще одна стаття авторства Катерини Гончаренко під назвою «Майже 4 мільярди гривень податків сплатили мешканці Херсонщини у 2021 році» від 19.10.2021 розповідає про 3,9 мільярда

гривень, що були сплачені в Херсонській області як податок на доходи фізосіб (ПДФО) за дев'ять місяців 2021 року, що більше показників 2020 року за такий же період на 20,5 відсотків (667 мільйонів гривень) [14]. Інформація повідомлена Головним управлінням державної податкової служби у Херсонській області, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі [14]. Ще одна стаття того ж авторства за ту саму дату висвітлює зміну правил регулярного та нерегулярного міжобласного сполучення залізницею, автобусними маршрутами, авіацією та автомобільним транспортом у населених пунктах, що знаходяться у «червоній» та «жовтій» карантинній зоні – «З 21 жовтня пасажери повинні мати сертифікат вакцинації або негативний ПЛР-тест». «Вакси та анти вакси: конфлікт сьогодення» – матеріал Миколи Овчаренко від 19.10.2021 [28], в якому автор розглядає проблему поглядів на вакцинацію, що склалася загалом у світі і конкретно в Україні. «Як і належить у випадках радикальних настроїв, обидва табори допускають очевидні перебільшення» – пише журналіст. Микола Овчаренко розглядає в своїй статі аргументи обох сторін конфлікту і приводить результати дослідження Центрів з контролю та профілактики захворювань США: «...які показують, що ризик померти у невакцинованих у 11 разів вищий, ніж у людей, які отримали дві дози вакцини. Ризик захворіти в 6 разів вищий у невакцинованих, у порівнянні з тими, хто отримав дві дози вакцини» [28]. Крім того автор зауважує на тому, що не дивлячись на те, що вакцинування вважається добровільним процесом, багатьох громадян примушують вакцинуватися роботодавці, погрожуючи відпусткою за власний рахунок, а інколи й звільненням.

Рубрика «Розслідування» поділяється на два підрозділи: «Наші розслідування» та «Розслідування партнерів». Матеріали в цієї рубрики оновлюються рідко, через те, що статті подібного типу потребують великої кількості часу для своєї підготовки. В підрозділі «Наші розслідування» знаходяться журналістські розслідування представників Агентства журналістських розслідувань на базі «Вгору». Останні п'ять матеріалів

цього підрозділу: «Чи вціліє «будинок Костяка?»» Дмитра Воробйова від 16.09.2021 [7], «Хто і навіщо вивозить пісок з Арабатської стрілки?» Дмитра Воробйова від 06.09.2021 [6], «Аліса Вербицька уникає суду» Вікторії Глебової від 06.07.2021 [9], «Кримінальну справу Аліси Вербицької вже передано до суду» від 12.05.2021 [11] та «Організатор нападу на пресклуб «Новий день» Кирило Стремоусов почувається безкарним та вже замахнувся на державний заколот і обіцяє ввести смертну кару» Вікторії Глебової від 09.04.2021 [13].

Журналістський матеріал Вікторії Глебової від дев'ятого квітня 2021 року розглядає випадок безкарності Кирила Стремоусова за хуліганство та умисне перешкоджання законній професійній діяльності журналіста. Стремоусов є проросійським провокатором, що вісімнадцятого січня 2019 року разом зі своїми поплічниками – Владиславом Мовенком і Ярославом Захаровим, увірвався до приміщення «Нового дня» де мала проходити пресконференція «про порушення правил перевезень пасажирів та корупцію на херсонській автостанції «Юг» [13]. Нападники використали сльозогінний газ, та стріляли в приміщенні – кулі ні в кого не влучили. По затриманню, Стремоусов відмовлявся співпрацювати зі слідством і саботував судовий процес, користуючись правом на ознайомлення з матеріалами справи. Перше засідання суду було призначено на 7 червня 2021 року: «Тим часом термін притягнення молодиків за перешкоджання журналістській діяльності вже закінчився» [13]. Авторка звертає увагу на велику кількість порушень закону, що є на рахунку Стремоусова, серед яких [13]:

- 1) Перевезення пасажирів морським транспортом без належної ліцензії, за що був оштрафований на 850 грн.
- 2) Непокора законному розпорядженню поліцейського.
- 3) Нав'язливо чіплявся до міського голови Володимира Миколаєнка, штовхаючи його, через що той впав.

- 4) Порушення громадського порядку в приміщенні Херсонської міськради.
- 5) Зрив пресконференції в приміщенні «Нового дня», з використанням газового балончику «Герен-1» Стремоусовим та травматичної зброї одним з його поплічників.
- 6) Порушення карантинних обмежень, під час акції фермерів на автомобільному мосту в.с. Антонівка.
- 7) Напад на журналіста «Вгору» Дмитра Багненка.
- 8) Нанесення тілесних ушкоджень охоронцеві буд. Майданчику на вулиці Гончара в Херсоні.
- 9) Побиття очільниці управління транспортної, дорожньої інфраструктури і зв'язку Херсонської міськради Марини Віркун.
- 10) Незаконний обшук та пошкодження майна однієї з херсонських аптек.

Вікторія Глебова зауважує на тому, що Стремоусов володіє своїм «народним телебаченням», набирає журналістів та відає їм посвідчення. Крім того він відкрито заявляє про своє бажання «перехватити управління влади», та встановити жорсткий тоталітаризм. Кількість прихильників Стремоусова зростає. На момент написання матеріалу Вікторією Глебовою, на його каналі було 37 тисяч підписників. Авторка звертає увагу на збільшення активності та сфери діяльності проросійського провокатора.

Інші дві статті Вікторії Глебової: «Кримінальну справу Аліси Вербицької вже передано до суду» від 12.05.2021 та «Аліса Вербицька уникає суду» від 06.07.2021 – висвітлюють справу по зловживанню службовим становищем очільницею комунальної власності Херсонської міськради Алісою Вербицькою, яка намагалася незаконно передати приміщення підвалу житлового будинку на проспекті Текстильників 3 товариству з обмеженою відповідальністю «Південний регіон» [11]. Правоохоронці зверталися з клопотанням до суду відсторонити Вербицьку

від посади та застосувати до неї запобіжний захід у вигляді домашнього арешту, але суддя ухвалила лише запобіжний захід у вигляді особистого забов'язання [9]. Авторка зазначає, що поки правоохоронці закінчували слідство та передавали справу до суду, Аліса Вебицька встигла очолити Департамент розвитку об'єктів комунальної власності територіальної громади. Вебицька також причетна до спроби незаконно заволодіти 87 об'єктами комунальної власності та продажу 6 з них.

Шостого липня мало відбутися засідання суду по справі Вебицької, але та не з'явилася в суді [9].

«Хто і навіщо вивозить пісок з Арабатської стрілки?» – розслідування Дмитра Воробйова про незаконне вивезення черепашкового піску з Арабатської стрілки [6]. Історія незаконного видобутку піску біля селища Стрілкового почалася ще у 2009 році, коли компанія «Юг-інвест» уклала договір з Генічеською міською радою про оздоблення і благоустрій території Стрілецької пляжної зони і взяла в оренду 5,1 гектара пляжу та 2 га зеленої зони [6]. У 2013 році цей договір був розірваний, через порушення умов благоустрою. Підозріла активність була помічена у 2015 році. А у 2017 компанія «Шанс» отримала дозвіл на «рекультивуацію» арабатських пляжів. Весною 2021 розкрадання піску вже не прикривалось спеціальними роботами – пісок просто вивозили вантажівками. Автор статті пов'язує нову хвилю незаконного вивозу піску з призначенням старостою Стрілкового Юрія Борисовича Пуделко, що був співзасновником «Юг-інвест». Сам Пуделко заявляє про законність вивозу черепашки з берегів Арабатської стрілки [6].

«Чи вціліє «будинок Костяка»?» – матеріал Дмитра Воробйова, про долю будинку Костяка Миколи Михайловича, що був побудований на території важливої природоохоронної зони в Антонівці [7].

В підрозділі «Розслідування партнерів» публікують сюжети журналістських агентств з інших областей України. Серед останніх матеріалів цього підрозділу: «Хабар у 200 тисяч доларів: шокуючі факти зі

«скромного» життя СБУшника» Деніса Бігуса від 01.12.2020, «Таємний звіт Kroll: як виводили гроші з «Приватбанку» журналістів «Слідства.Інфо» від 30.08.2020 та «Город в руинах: почему в Одессе рушатся дома и кто за них в ответе» Олі Івлевої з «Пушкинской» [26].

Підсумуємо, що «Новини» є найбільш оновлюваною рубрикою медіаплатформи «Вгору». В ній зібрані статті на різні теми, що стосуються життя Херсона та області. Серед авторів цієї рубрики: Микола Овчаренко, Євген Ляшенко, Олександра Опрова та інші. Останні статті рубрики мають такі назви: «Сесію Херсонської міськради перенесли вдруге», «Майже 4 мільярди гривень податків сплатили мешканці Херсонщини у 2021 році», «Вакси та анти вакси: конфлікт сьогодення».

Рубрика «Розслідування» ділиться на підрозділи «Наші розслідування» та «Розслідування партнерів». Матеріали рубрики рідко оновлюються через, те, що розслідування потребують багато часу для своєї підготовки.

3.3. Авторська колонка

В рубриці «Авторська колонка» опубліковані статті, лонгріди, що торкаються місцевих проблем, тем важливих для України загалом і глобальних політичних трендів. На момент 20-го жовтня 2021 року на сторінці рубрики можна переглянути десять матеріалів на різні теми, датованих від дев'ятнадцятого серпня до сімнадцятого жовтня. Тематика авторських статей охоплює фінансові махінації в херсонських вишах, зовнішня політика, вбивства журналістів, обговорення політики чинної влади, ситуація в Афганістані тощо. Серед авторів рубрики: Олег Назаренко, Сергій Марченко, Віктор Таран, Ольга Геринбург, Олексій Голобуцький, Інна Совсун, Віталій Портніков, Віктор Трепак та Юрій Бутусов. Частота публікацій цієї рубрики низька. За Жовтень (а точніше від першого до двадцятого жовтня) було викладено лише три авторські матеріали. За вересень трохи більше – п'ять статей. Ми розглянемо три статті з цієї рубрики, обираючи різні за спрямованістю матеріали.

Стаття Ольги Геринбург «Чому викладачі звільняються з ХДУ» від сьомого вересня 2021 року, висвітлює проблеми Херсонського державного університету й фінансові афери керівництва вишу [8]. Авторка матеріалу, доцент кафедри філософії й соціально-гуманітарних наук ХДУ Ольга Геринбург, розповідає про негласне рішення керівництва університету не виплачувати «оздоровчі» тим науково-педагогічним працівникам, що звільнилися за літо. Також авторка пише про скорочення розміру надбавок за наукові ступені і звання, не дивлячись на те, що кошти на їх виплату були отримані в повному обсязі [8]. Ольга Геринбург відмічає й випадки примусу педагогів писати заяви на зменшення частки їхньої ставки зі збереженням навантаження.

«Зеленський наказав чиновникам будувати заводи. Таке вже було. Закінчилося сумно» – стаття Сергія Марченко від 27.08.2021. Матеріал цього автора присвячений «завданню», що чинний президент України Володимир Зеленський дав головам ОДА в серпні 2021 року, а саме: «Кожному губернатору, кожному міністру я сьогодні даю завдання: новий завод. Новий завод від 500 до 5000 у своєму регіоні. Якого напрямку? Мені байдуже» [20]. Марченко відмічає схожість нинішньої влади з радянськими вождями, вказує на те, що такі плани не витримують контакту з реальністю, бо в чиновників нема грошей будувати заводи. Та й як така ця функція їм непритаманна. Автор наполягає на тому, що потрібно створювати умови для ведення бізнесу, а не: «... вказувати бізнесу, що будувати: завод, офіси, тенісні корти чи моркву саджати» [22].

«У РНБО до списку криміналітету помилково внесли понад 100 осіб» – матеріал Віктора Трепака від 18.10.2021. Стаття Трепака розглядає скандальний випадок помилкового застосування санкцій стосовно 108 осіб. Цих громадян було додано до переліку контрабандистів та злодіїв у законі. «Була свідома чи не свідома помилка відносно 108 людей, яку ми вже виправили,» – сказав секретар РНБО, додавши, що 8 посадовців МВС, причетних до складання цього санкційного списку, вже покарані [32]. Віктор

Трепак наголошує на тому, що цей інцидент з помилковим санкціонуванням невинних людей є не випадковістю, а закономірністю – результатом легковажного підходу до своєї діяльності РНБО, що діє поза межами свого конституційного призначення й по суті замінює собою правоохоронні органи і суди. Автор звертає увагу на те, що в умовах такої безвідповідальності при прийнятті рішень, РНБО починає становити загрозу для жителів своєї держави. «У правовій державі такі «помилки» мають обов'язково стати предметом юридичного розгляду – правоохоронних органів та суду...Якщо нічого цього не відбудеться, а все обмежиться покаранням «стрілочників» з МВС, то це означатиме, що практика ухвалення свавільних рішень є державною політикою і вона буде продовжена» – пише Трепак [32].

Статі рубрики «Авторська колонка» чіпляють теми як місцевих проблем так і глобальних політичних трендів. Частота оновлення контенту цієї рубрики низька. Серед авторів рубрики: Олег Назаренко, Сергій Марченко, Віктор Таран, Ольга Геринбург, Олексій Голобуцький, Інна Совсун, Віталій Портніков, Віктор Трепак та Юрій Бутусов.

3.4. Спецпроекти видання «Вгору»

Рубрика «Спецпроекти» ділиться на шість проектів, а саме: «Безпека в громадах», «Місцева демократія», «Фактчек», «Україна +», «Права людини» та «Поїхали далі!». Ці підрозділи сильно різняться за темами, що піднімаються у опублікованих в них матеріалах [23].

В «Україна +» публікують статті, що висвітлюють приклади використання міжнародного досвіду в різних сферах життя України. Оновлення контенту проекту проходить рідко. Останній матеріал в «Україна +» був опублікований вісімнадцятого січня 2021 року і має назву «Гудбай, «Совок». Як Україна, Вірменія та Грузія створюють нову школу» [39]. В статті розглядаються зміни, що відбуваються у системі освіти України, а також Грузії та Вірменії та розглядаються відмінності у підходах до реформування освітньої системи між цими країнами. Матеріал, що вийшов

трохи раніше – 15 січня – «Від джерела знань до партнера. Досвід «перезавантаження» вчителів в Україні, Вірменії та Грузії» розповідає про «створення» нового вчителя [39]. Про зміну ролі педагога у системі відносин вчитель-учень. Окрім питань освіти в рубриці також є такі матеріали як: «Фермер-художник або творчий екофармінг по-грузинськи» від 15.01.2021 – стаття, що розповідає про бізнес ослиного молока, «Карпатські буйволи або екофармінг по-українськи» від 10.01.2021, «Зміна епох. Декомунізація за грузинським сценарієм» від 09.12.2020- матеріал про те, коли і як успішно відбулась декомунізація в Грузії.

«Поїхали далі!» - містить в собі контент присвячений подорожам і відпочинку у Херсонській області. Мета авторів цього проекту – мотивувати херсонців подорожувати своїм краєм та дізнаватися більше про рідні землі. Перша стаття цієї рубрики датована 15. 06.2021 – «Велетні посеред лиману» – автор статті Єгор Сидорович розповідає про маяки Херсонщини, легенди та справжні факти про них [31]. Останній же опублікований чотирнадцятого вересня матеріал, належить Вікторії Глебовій і називається «Різні обличчя одного маяка».

«Права людини» – чіпає такі теми як дискримінація, булінг, вагітність, недбальство лікарів, упередженість, міфи про ВІЛ-інфекцію, переселенці, «особливі діти», домашнє насильство тощо. Серед основних авторів рубрики: Вікторія Глебова, Євген Ляшенко, Мирослава Романова, Юлія Лук'янова, Олександра Опрова. Оновлення контенту цього проекту проходить не часто. За вересень 2021 року було опубліковано чотири нових матеріали, а за жовтень (з першого по двадцяте жовтня) тільки два. Серед останніх опублікованих статей в проекті «Права людини»: «Які послуги херсонці можуть отримати онлайн» Мирослави Романової від шістнадцятого жовтня, «Всеукраїнська правозахисна кампанія «Разом – за безпечні пологи!» запустила сайт» від 04.10.2021, «Як встановити факт народження дитини з тимчасово окупованого Криму» Катерини Гончаренко від 28.09.2021 [23].

«Фактчек» – проект по викриттю дезінформації, виправленню неточностей та протидії маніпуляціям інформацією. Оновлюється контент в проекті по мірі знаходження фейків в ЗМІ, неточностей та маніпуляцій у заявах публічних осіб. Серед матеріалів проекту: «Чи «прозоре» Prozorro в Херсоні?» Мирослави Романової від 21.09.2021 – стаття про відкриття спортивного майданчику міським головою Херсону Ігорем Колихаєвим, на території парку «Херсонська фортеця» [30]. Авторка статті наводить факти за якими у тендері на «Капітальний ремонт і реставрацію» спортивної інфраструктури парку «Херсонська фортеця» взяли участь дві компанії ТОВ "ПОДІЛЮКС-ПІВДЕНЬ" та ТОВ "ОДЕСМІСЬКБУД". Аукціон був проведений тільки шістнадцятого вересня, за два дні до відкриття об'єкта, на якому планується проведення робіт переможцем тендеру [30].

В статті від 22.07.2021 «Затримано співробітника херсонського СБУ, який «зливав» інформацію російським спецслужбам | Правда з фактичними помилками» Вікторії Глебової йдеться про висвітлення викриття та припинення діяльності цілої агентурної мережі ФСБ РФ, яка діяла на території Херсонської області. В матеріалах «Преступности.НЕТ» та «ОРД» було допущено фактичну помилку. В статтях цих ЗМІ вказувалося, що було затримано начальника відділу УСБУ в Херсонській області, що передавав інформацію ФСБ, тоді як в дійсності затриманий організатор мережі ФСБ РФ був колишнім співробітником регіонального управління СБУ, що звільнився зі служби у 2014 році [10].

Проект «Місцева демократія» присвячена висвітленню проблем та розвитку Херсону та області в цілому, проведенню реформ в Херсоні. Остання опублікована стаття проекту, на момент 20-го жовтня 2021 року – це «Незаконна забудова газонів та вибіркова боротьба з ларьками в Херсоні» авторства Анастасії Друсінової. В статті йдеться про проведення незаконних забудов на зелених зонах центра міста. Авторка наводить приклади кав'ярень, розташування яких може спричиняти ДТП – фургон-кав'ярня на площі Свободи, 6. Також Анастасія Друсінова відмічає, що багато

підприємців, що облаштовують собі веранди на зелених зонах – не мають оформленого паспорту-прив'язки на здійснення підприємницької діяльності на літньому майданчику [12].

«Безпека в громадах» - зосереджена на протидії небезпеці, підвищенні комфорту в громадах їх розвитку. Основними авторами матеріалів є Ірина Ухваріна та Юрій Чумак. Найсвіжішими матеріалами цього проекту є: «Тавричанський «Яструб» буде ще й на пожежників вчитися» від 06.10.2021, «Шевченківська ТГ залучатиме більше поліцейських офіцерів громади» від 05.10.2021 та «Один район – одна громада». Авторкою усіх трьох статей є Ірина Ухваріна. В статті «Тавричанський «Яструб» буде ще й на пожежників вчитися» йдеться про Тавричанську ТГ, яка стала однією з громад переможниць проекту «Шерифи для нових громад». «Один район – одна громада» – стаття про одну з найбільших громад країни – Новотроїцьку ТГ, одну переможниць проекту «Шерифи для нових громад» [23].

Отже, «Спецпроекти» діляться на шість проектів: «Безпека в громадах», «Місцева демократія», «Фактчек», «Україна +», «Права людини» та «Поїхали далі!». «Україна +» публікує теми використання міжнародного досвіду, в різних сфери життя України. «Поїхали далі!» слугує домом для статей про подорожі Херсонщиною. «Права людини» – рубрика теми, якої зачіпляють дискримінацію, булінг, упередженість, вагітність тощо. «Фактчек» – є проектом по викриттю дезинформації та протидії маніпуляціям. «Місцева демократія» – проект висвітлює проблеми розвитку Херсона та успіхи місцевих реформ. «Безпека в громадах» - розглядає проблему налагодження безпеки у окремих територіальних громадах.

3.5. «Перерва на каву» «Історії» та «Послуги».

Рубрика «Перерва на каву» - містить в собі різнобарвний контент, здебільшого легкого характеру. Тут можна знайти поради щодо виховання дітей, нові відкриття в різних сферах науки, цікаві факти з історії, модні тенденції, тварини тощо. Серед свіжих жовтневих матеріалів: «Скарб зі

шлунка кашалота», «Діти не люблять читати: що робити», «У знайдених скам'янілостях динозаврів могли зберегтися їх ДНК» [24].

Рубрики «Фото» та «Відео» містять фото та відео матеріали видання «Вгору». Фоторепортажі: «Осінь в Херсоні», «Шляхопровід «ХБК-Таврійський» у Херсоні будівництво триває», «Осіннє море й чайки над водою». Або просто збірки фотографій як «Чарівні лисиці» чи «Дивовижні сюрреалістичні фотоманіпуляції». В «Відео» дублюються відеоматеріали з ютьюб-каналу «Вгору». Серед відео можна знайти: «Як отримати державний кредит на іпотеку 7% – проста інструкція», «Які умови в херсонських в'язницях, платні камери й альтернатива позбавленню волі» тощо [23].

Розділ «Послуги» представляє читачам каталог видів сервісу, що можна замовити в видання «Вгору». Серед таких послуг: написання статей різного типу – нативних, рекламних й розміщення її на ресурсах «Вгору», створення банерів для соц. мереж або сайту, створення та ведення сторінок у соц. мережах, створення сайтів на під домені «Вгору», розробка логотипів, просування сайтів, дослідження бізнесу, створення SEO тексту, створення відеороликів, -сюжетів, розміщення та поширення відео в соц. мережах [25].

В рубриці «Історії» розміщуються журналістські матеріали в яких розглядаються херсонські персоналії або відомі люди, що завітали до Херсону. Також в цій категорії можна знайти цікаві новини зі сфери культури. Остання опублікована стаття на момент 20-го жовтня 2021 року: «Принади Базарної вулиці» автора Єгора Сидоровича від 15.10.2021 [31].

Підсумуємо, що рубрика «Перерва на каву» медіа платформи «Вгору» містить в більшій мірі розважальний контент. «Фото» та «відео» повні оригінальних кадрів та сцен, чудові фоторепортажі на різні теми, велика кількість відео сюжетів. В «Послугах» можна переглянути список сервісів, що надає колектив «Вгору»

Можемо зробити висновок, що контент видання «Вгору» поділено на 9 наступних рубрик: «Новини», «Історії», «Розслідування», «Фото», «Відео», «Авторська колонка», «Перерва на каву», «Спецпроекти» та «Послуги».

Серед функцій в меню читач може знайти посилання на сторінки «Вгору» в соц. мережах а також іконку пошуку по сайту за назвою матеріалу, автором чи ключовими словами. Окрім короткої довідки про медіа платформу, за потреби, читач може відкрити статтю «Про нас» або «Контакти», аби дізнатися більш детальну інформацію про видання.

Рубрика «Новини» є найбільш оновлюваною рубрикою онлайн-газети. Середня кількість публікацій на добу становить близько чотирьох журналістських матеріали. Основними авторами цієї рубрики є: Микола Овчаренко, Євген Ляшенко, Олександра Опрова. Нами було розглянуто такі статті як: «Сесію Херсонської міськради перенесли вдруге», «Майже 4 мільярди гривень податків сплатили мешканці Херсонщини у 2021 році», «З 21 жовтня пасажери повинні мати сертифікат вакцинації або негативний ПЛР-тест», «Вакси та анти вакси: конфлікт сьогодення».

«Розслідування» діляться на підрозділи «Наші розслідування» та «Розслідування партнерів». В підрозділі «Наші розслідування» знаходяться матеріали зібрані журналістами «АЖУРу». Нами було розглянуто останні п'ять матеріалів за авторством журналістів-розслідувачів: «Чи вціліє «будинок Костяка?»» та «Хто і навіщо вивозить пісок з Арабатської стрілки?» Дмитра Воробйова, «Кримінальну справу Аліси Вербицької вже передано до суду», «Аліса Вербицька уникає суду» та «Організатор нападу на пресклуб «Новий день» Кирило Стремоусов почувається безкарним та вже замахнувся на державний заколот і обіцяє ввести смертну кару» Вікторії Глебової. В підрозділі «Розслідування партнерів» знаходяться статті журналістів з інших куточків країни. Наприклад: «Хабар у 200 тисяч доларів: шокуючі факти зі «скромного» життя СБУшника» Деніса Бігуса, «Таємний звіт Kroll: як виводили гроші з «Приватбанку» журналістів «Слідства.Інфо», чи «Город в руїнах: почему в Одессе рушатся дома и кто за них в ответе» Олі Івлевої з «Пушкинской».

Статі рубрики «Авторська колонка» збирають в собі матеріали різних авторів на абсолютно різні теми: від регіональних проблем до трендів

міжнародної політики. Нами було приведено як приклад та розглянуто три статі таких авторів як Ольга Геринбург, Віктор Трепак й Сергій Марченко.

«Спецпроекти» – є найбільш роздробленою рубрикою медіаплатформи. Вона складається з шести проектів: «Безпека в громадах», «Місцева демократія», «Фактчек», «Україна +», «Права людини» та «Поїхали далі!». «Безпека в громадах» - проект присвячений висвітленню проблем, протидії небезпеці та досягнень окремих територіальних громад. «Місцева демократія» – збирає в собі статті на тему розвитку Херсону, проходження реформ міста. «Фактчек» – проект призваний протидіяти маніпуляціям ЗМІ й чиновників, дезінформації та пропаганді. «Україна +» публікує теми використання міжнародного досвіду, в різних сфери життя України. «Права людини» – проект створений для підняття обізнаності в проблемах дискримінації, упередженості, булінгу, виховання особливий дітей тощо. «Поїхали далі!» – проект мета якого мотивувати херсонців на подорожі власним краєм.

Рубрика «Перерва на каву» містить в собі розважальні та пізнавальні статті, переважно легкого характеру. Рубрики «Відео» й «Фото» збирають в собі фото- й відеорепортажі «Вгору». «Послуги» - надають доступ до сервісів які можна замовити у колективу медіаплатформи «Вгору».

ВИСНОВКИ

Під час виконання кваліфікаційної роботи ми встановили, що медіаплатформа – це інформаційний простір, стандарти, інструменти та технології, що дозволяють виробникам медіа та його споживачам взаємодіяти ефективніше. Читачі та автори отримують переваги від користування платформою, за умов, що вона може задовольнити їх потреби. Медіаплатформи – є природнім шляхом розвитку традиційних медіа, глобальним трендом з урізноманітнення, полегшення й збільшення комфорту в процесі комунікації читача зі ЗМІ. Традиційні медіа переходять до нової форми свого існування – вони діджиталізуються, що є глобальним трендом в медіа індустрії.

Нами було визначено, що незалежні ЗМІ характеризуються повною відсутністю контролю та впливу зовні. Незалежні засоби масової інформації впливають на політичний, економічний і соціальний розвиток країни, регіону або міста. Незалежні медіа мають здатність слідкувати за діяльністю влади, викривати корупцію, притягувати владу до відповідальності, створювати майданчики для обговорення існуючих проблем. Займаючи роль «сторожового пса», наглядача за владою, в багатьох випадках засоби масової інформації знаходяться під постійним ризиком переслідування та закриття, а інколи й під загрозою фізичної розправи для окремих журналістів. Політичні сили найчастіше розглядають ЗМІ або як ворога, або як інструмент для впливу. А тому прагнуть втрутитися в процеси їх існування й отримати контроль над ними. Існує декілька видів втручань: пряме втручання, інформаційне втручання та законодавче втручання. Наслідки політичного втручання у ЗМІ є серйозними. Це призводить до поляризації нашого суспільства, розповсюдження дезінформації чи так званих фейкових новин.

Стан незалежних ЗМІ в Україні не найкращий. Відсутність чесної конкуренції поміж медіа не дає розвиватися незалежним медіа в повній мірі.

Ми дослідили історію видання «Вгору» від дня заснування до сучасності. Газета «Вгору» була створена у 2002 році силами Благодійної

організації «Фонд милосердя та здоров'я» та асоціації журналістів міста Херсон «Південь», за підтримки Агенства США USAID. Шеф-редакторкою газети є відома правозахисниця та письменниця – Алла Тютюнник, головним редактором є громадський діяч, письменник, публіцист – Леонід Бондарчук, а журналістка Ілона Коротіцина займає посаду директора. Девіз видання: «Чесними бути вигідно». Своїми цінностями колектив «Вгору» визначає: свободу, розвиток, команду, права людини, творчість, компетентність та впливовість. Перший випуск щотижневика «Вгору» вийшов четвертого жовтня 2002 році, накладом у 5500 екземплярів, випуск мав 8 сторінок.

Мовами газети були: українська та російська але матеріали писалися в основному російською. Так з 42-х статей, що були надруковані у першому номері газети «Вгору» – лише 14 були написані українською.

У 2012 році, третього травня вийшов вже 501 номер газети «Вгору», а у вересні 2017 року щотижневик вже налічував 750 випусків. Останній друкований номер газети вийшов шістнадцятого березня 2017 року. Через фінансові труднощі, виданню прийшлося припинити випуск паперової версії газети. «Вгору» не припинило свого існування, а перейшла повністю в онлайн режим.

За час свого існування, виданню не раз доводилося захищатися в суді від позовів чиновників, яким не подобались журналістські матеріали незалежної газети. Серед таких справ були: позов 2007 року від Анатолія Гамбаряна через матеріал Миколая Гринишака «Новый старый глава ХБК» та позов Олексія Тишкевича від 2008 року через статтю Наталі Бімбірайте «Як нищать останній солепромисел».

2009 року Медіаплатформа «Вгору» була нагороджена Дипломом першого ступеню у номінації «Краща обласна газета – 2009». А у 2013 році експерти польської програми Східноєвропейського Демократичного Центру «Три кроки» визнали дизайн видання кращим серед усіх регіональних видань України.

Найбільшим досягненням видання є заснування першої агенції журналістських розслідувань у Херсоні і області у 2010 році. Відкриття агенції стало відповіддю на безнадію людей, що приходили до видання «Вгору» за допомогою.

Контент на медіаплатформі «Вгору» поділено на 9 наступних рубрик: «Новини», «Історії», «Розслідування», «Фото», «Відео», «Авторська колонка», «Перерва на каву», «Спецпроекти» та «Послуги».

Мовна ситуація матеріалів видання змінилася. Якщо в першому номері в 2002 році, тоді ще друкованого щотижневика «Вгору» було 32 журналістські матеріали і тільки чотирнадцять з них були українською, то за період з першого вересня по двадцяте жовтня 2021 року, на сайті «Вгору» було опубліковано 358 статей і всі вони написані державною мовою.

Рубрика «Новини» є найбільш оновлюваною рубрикою онлайн-газети. Середня кількість публікацій на добу становить близько чотирьох журналістських матеріали. Основними авторами цієї рубрики є: Микола Овчаренко, Євген Ляшенко, Олександра Опрова. Нами було розглянуто такі статті як: «Сесію Херсонської міськради перенесли вдруге», «Майже 4 мільярди гривень податків сплатили мешканці Херсонщини у 2021 році», «3 21 жовтня пасажери повинні мати сертифікат вакцинації або негативний ПЛІР-тест», «Вакси та анти вакси: конфлікт сьогодення».

«Розслідування» діляться на підрозділи «Наші розслідування» та «Розслідування партнерів». В підрозділі «Наші розслідування» знаходяться матеріали зібрані журналістами «АЖУРу». Нами було розглянуто останні п'ять матеріалів за авторством журналістів-розслідувачів: «Чи вціліє «будинок Костяка?»» та «Хто і навіщо вивозить пісок з Арабатської стрілки?» Дмитра Воробйова, «Кримінальну справу Аліси Вербицької вже передано до суду», «Аліса Вербицька уникає суду» та «Організатор нападу на пресклуб «Новий день» Кирило Стремоусов почувається безкарним та вже замахнувся на державний заколот і обіцяє ввести смертну кару» Вікторії Глебової. В підрозділі «Розслідування партнерів» знаходяться статті

журналістів з інших куточків країни. Наприклад: «Хабар у 200 тисяч доларів: шокуючі факти зі «скромного» життя СБУшника» Деніса Бігуса, «Таємний звіт Kroll: як виводили гроші з «Приватбанку» журналістів «Слідства.Інфо», чи «Город в руїнах: почему в Одессе рушатся дома и кто за них в ответе» Олі Івлевої з «Пушкинской».

Статі рубрики «Авторська колонка» збирають в собі матеріали різних авторів на абсолютно різні теми: від регіональних проблем до трендів міжнародної політики

«Спецпроекти» – є найбільш роздробленою рубрикою медіаплатформи. Вона складається з шести проектів: «Безпека в громадах», «Місцева демократія», «Фактчек», «Україна +», «Права людини» та «Поїхали далі!». «Безпека в громадах» - проект присвячений висвітленню проблем, протидії небезпеці та досягнень окремих територіальних громад. «Місцева демократія» – збирає в собі статті на тему розвитку Херсону, проходження реформ міста. «Фактчек» – проект призначений протидіяти маніпуляціям ЗМІ й чиновників, дезінформації та пропаганді. «Україна +» публікує теми використання міжнародного досвіду, в різних сфери життя України. «Права людини» – проект створений для підняття обізнаності в проблемах дискримінації, упередженості, булінгу, виховання особливих дітей тощо. «Поїхали далі!» – проект мета якого мотивувати херсонців на подорожі власним краєм.

Рубрика «Перерва на каву» містить в собі розважальні та пізнавальні статті, переважно легкого характеру. Рубрики «Відео» й «Фото» збирають в собі фото- й відеорепортажі «Вгору». Розділ «Послуги» представляє читачам каталог видів сервісу, що можна замовити в видання «Вгору».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Панікратова Л. Л., Судова практика юристів Інституту розвитку регіональної преси у справах про захист прав журналістів. Київ. 2014 р. 325 с.
2. Щотижневик «Вгору», №1. Херсон. ПП «Вавілон-XXI». 2002 р. 8 с.
3. Антипенко І., «Ми стали заручниками... гри за правилами»: стаття, інтернет-видання day.kyiv.ua. URL: <https://day.kyiv.ua/uk/article/media/my-staly-zaruchnykamy-gry-za-pravylamy>
4. Белый Д, В., Газета «Вгору», спасибо, что ты есть: стаття, сайт організації ХОО КВУ. URL: <http://cvu.ks.ua/function/gazeta-vgoru-spasibo-hto-ty-est>
5. Бімбірайте Н. А., Як нищать останній солепромисел: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/yak-nyshchat-ostannii-solepromysel>
6. Воробйов Д., Хто і навіщо вивозить пісок з Арабатської стрілки?: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/hto-i-navisho-vivozit-pisok-z-arabatskoyi-strilki>
7. Воробйов Д., Чи вціліє “будинок Костяка”?: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/chi-vciliye-budinok-kostyaka>
8. Герінбург О., Чому викладачі звільняються з ХДУ: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/chomu-vikladachi-zvilnyayutsya-z-hdu>
9. Глебова В., Аліса Вербицька уникає суду: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/alisa-verbicka-unikaye-sudu>
10. Глебова В., Затримано співробітника херсонського СБУ, який “зливав” інформацію російським спецслужбам | Правда з фактичними помилками: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/zatrimano-spivrobotnika-hersonskogo-sbu-yakij->

zlivav-informaciyu-rosijskim-specsluzhbam-or-pravda-z-faktichnimi-pomilkami

11. Глебова В., Кримінальну справу Аліси Вербицької вже передано до суду: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/kriminalnu-spravu-alisi-verbickoyi-vzhe-peredano-do-sudu>
12. Глебова В., Незаконна забудова газонів та вибіркова боротьба з ларьками в Херсоні: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/nezakonna-zabudova-gazoniv-ta-vibirkova-borotba-iz-larkami-v-hersoni>
13. Глебова В., Організатор нападу на пресклуб «Новий день» Кирило Стремоусов почувається безкарним та вже замахнувся на державний заколот і обіцяє ввести смертну кару: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/organizator-napadu-na-presklub-novij-den-kirilo-stremousov-pochuvayetsya-bezkarnim-ta-vzhe-zamahnuvsya-na-derzhavnij-zakolot-i-obicyaye-vvesti-smertnu-karu>
14. Гончаренко К., Майже 4 мільярди гривень податків сплатили мешканці Херсонщини у 2021 році: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/majzhe-4-milyardi-griven-podatktiv-splatili-meshkanci-hersonshini-u-2021-roci>
15. Гончаренко К., Сесію Херсонської міськради перенесли вдруге: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/sesiyu-hersonskoyi-miskradi-perenesli-vdruge>
16. Гринишак Н. Я., Анатолій Гамбарян образився на газету: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/anatolii-hambarian-obrazyvsia-na-hazetu>
17. Гринишак Н. Я., Новый старый глава ХБК: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/archive/novyj-staryi-glava-xbk-2007-06-21>

18. Гринишак Н. Я., Почему госисполнителям «припекло»? : стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/index.php/post/pochemu-hosyspolnyteliam-prypeklo>
19. Дигало К., Кадрові баталії на сесії облради! : стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/kadrovi-batalii-na-sesii-oblrady>
20. Зеленський дав завдання головам ОДА: новий завод у кожній області: стаття, інтернет-видання «Главком». URL: <https://glavcom.ua/country/politics/zelenskiy-dav-zavdannya-golovam-oda-noviy-zavod-u-kozhniy-oblasti-777672.html>
21. Кулик Т., Правда об АЖУРе: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/archive/pravda-ob-azure-2012-08-02>
22. Марченко С., Зеленський наказав чиновникам будувати заводи. Таке вже було. Закінчилося сумно: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/zelenskij-nakazav-chinovnikom-buduvati-zavodi-take-vzhe-bulo-zakinchilosya-sumno>
23. Медіаплатформа «Вгору», Компанія: стаття, інтернет-видання. URL: <https://vgoru.org/team>
24. Медіаплатформа «Вгору», Перерва на каву: стаття, інтернет-видання. URL: <https://vgoru.org/pererva-na-kavu>
25. Медіаплатформа «Вгору», Послуги: стаття, інтернет-видання. URL: <https://vgoru.org/services>
26. Медіаплатформа «Вгору», Розслідування партнерів: стаття, інтернет-видання. URL: <https://vgoru.org/rozsliduvannya?partners=1>
27. Нікітенко С. В., Херсонські ЗМІ пройшли тест на прозорість: стаття, інтернет-видання МОСТ. URL: http://most.ks.ua/news/url/hersonski_zmi_projshli_test_na_prozorist
28. Овчаренко М., Вакси та анти вакци: конфлікт сьогодні: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/vaksi-ta-antivaksi-konflikt-sogodennya>

29. Редколегія «Вгору», До наших читачів: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/do-nashykh-chytachiv>
30. Романова М., Чи “прозоре” Prozorro в Херсоні?: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/chi-prozore-prozorro-u-hersoni>
31. Сидорович Є., Принади Базарної вулиці: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/prinadi-bazarnoyi-vulici>
32. Трепак В., У РНБО до списку криміналітету помилково внесли понад 100 осіб: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/v-rnbo-do-spisku-kriminalitetu-pomilkovo-vnesli-ponad-100-osib>
33. Тютюнник А. М., 500 номерів «Вгору»!: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/500-nomeriv-vhoru>
34. Тютюнник А. М., 750 номер газети «Вгору»: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/750-nomer-hazety-vhoru>
35. Тютюнник А. М., Звіт Благодійної організації «Фонд милосердя та здоров'я» за 2016 рік: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/zvit-blahodiinoi-orhanizatsii-fond-myloserdia-ta-zdorovia-za-2016-rik>
36. Тютюнник А. М., Звіт Благодійної організації «Фонд милосердя та здоров'я» за 2017 рік: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/zvit-blahodiinoi-orhanizatsii-fond-myloserdia-ta-zdorovia-za-2017-rik>
37. Тютюнник А. М., Про нас: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/pronas>
38. Херсонський суд виніс ухвалу в користь робітників солепрому: стаття, веб-сайт Центр суддівських студій. Міжнародний фонд. URL: <http://www.judges.org.ua/dig825.htm>

39. Як працює недержавна освіта Грузії, Вірменії та України? 5 історій з приватних шкіл: стаття, інтернет-видання «Вгору». URL: <https://vgoru.org/post/yak-pracyuye-nederzhavna-osvita-gruziyi-virmeniyi-ta-ukrayini-5-istorij-z-privatnih-shkil>
40. Building independent media to counter political interference: стаття, веб-сайт організації European Federation of Journalists. URL: <https://europeanjournalists.org/building-independent-media-to-counter-political-interference/>
41. Good practices and recommendations to counter political interference in the media: стаття, веб-сайт організації European Federation of Journalists. URL: <https://europeanjournalists.org/blog/2021/08/04/report-good-practices-and-recommendations-to-counter-political-interference-in-the-media/>
42. How to build independent media to counter political interference?: стаття, веб-сайт організації European Federation of Journalists. URL: <https://europeanjournalists.org/blog/2021/04/22/webinar-takeaways-how-to-build-independent-media-to-counter-political-interference/>
43. Moses L., The many definitions publishers use for “platform”: стаття, інтернет-видання Digiday. URL: <https://digiday.com/?p=98185>

ДОДАТКИ

Додаток А

КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ХЕРСОНЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Я, Жевнеров Іван Сергійович, учасник освітнього процесу Херсонського державного університету, **УСВІДОМЛЮЮ**, що академічна доброчесність – це фундаментальна етична цінність усієї академічної спільноти світу.

ЗАЯВЛЯЮ, що у своїй освітній і науковій діяльності **ЗОБОВ'ЯЗУЮСЯ**:

– дотримуватися:

- вимог законодавства України та внутрішніх нормативних документів університету, зокрема Статуту Університету;
- принципів та правил академічної доброчесності;
- нульової толерантності до академічного плагіату;
- моральних норм та правил етичної поведінки;
- толерантного ставлення до інших;
- дотримуватися високого рівня культури спілкування;
 - надавати згоду на:
- безпосередню перевірку курсових, кваліфікаційних робіт тощо на ознаки наявності академічного плагіату за допомогою спеціалізованих програмних продуктів;
- оброблення, збереження й розміщення кваліфікаційних робіт у відкритому доступі в інституційному репозитарії;
- використання робіт для перевірки на ознаки наявності академічного плагіату в інших роботах виключно з метою виявлення можливих ознак академічного плагіату;
 - самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного й підсумкового контролю результатів навчання;
 - надавати достовірну інформацію щодо результатів власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використаних методик досліджень та джерел інформації;
 - не використовувати результати досліджень інших авторів без використання покликань на їхню роботу;
 - своєю діяльністю сприяти збереженню та примноженню традицій університету, формуванню його позитивного іміджу;
 - не чинити правопорушень і не сприяти їхньому скоєнню іншими особами;
 - підтримувати атмосферу довіри, взаємної відповідальності та співпраці в освітньому середовищі;
 - поважати честь, гідність та особисту недоторканність особи, незважаючи на її стать, вік, матеріальний стан, соціальне становище, расову належність, релігійні й політичні переконання;
 - не дискримінувати людей на підставі академічного статусу, а також за національною, расовою, статевою чи іншою належністю;
 - відповідально ставитися до своїх обов'язків, вчасно та сумлінно виконувати необхідні навчальні та науково-дослідницькі завдання;
 - запобігати виникненню у своїй діяльності конфлікту інтересів, зокрема не використовувати службових і родинних зв'язків з метою отримання нечесної переваги в навчальній, науковій і трудовій діяльності;
 - не брати участі в будь-якій діяльності, пов'язаній із обманом, нечесністю, списуванням, фабрикацією;
 - не підроблювати документи;
 - не поширювати неправдиву та компрометуючу інформацію про інших здобувачів вищої освіти, викладачів і співробітників;
 - не отримувати і не пропонувати винагород за несправедливе отримання будь-яких переваг або здійснення впливу на зміну отриманої академічної оцінки;
 - не залякувати й не проявляти агресії та насильства проти інших, сексуальні домагання;
 - не завдавати шкоди матеріальним цінностям, матеріально-технічній базі університету та особистій власності інших студентів та/або працівників;
 - не використовувати без дозволу ректорату (деканату) символіки університету в заходах, не пов'язаних з діяльністю університету;
 - не здійснювати і не заохочувати будь-яких спроб, спрямованих на те, щоб за допомогою нечесних і негідних методів досягати власних корисних цілей;
 - не завдавати загрози власному здоров'ю або безпеці іншим студентам та/або працівникам.

УСВІДОМЛЮЮ, що відповідно до чинного законодавства у разі недотримання Кодексу академічної доброчесності буду нести академічну та/або інші види відповідальності й до мене можуть бути застосовані заходи дисциплінарного характеру за порушення принципів академічної доброчесності.

_____ (дата)

_____ (підпис)

Жевнеров Іван
(ім'я, прізвище)